

O DE GAULLE ÌDÌ

ÖNSÖZ

Sizlere General De Gaulle'ün kim olduğunu anlatmanın gereksiz olduğunu biliyorum.

Alain Peyrefitte (yani kitabın yazarı) ise, belki ülkemizde yeteri kadar tanınmıyor olabilir. Alain Peyrefitte bir siyasetçi yazar. 33 yaşında milletvekili seçilen Alain Peyrefitte pek çok bakanlık görevi yanı sıra General De Gaulle'ün sözcüsü sıfatı ile 1959 – 1969 yılları arasında De Gaulle'e en yakın kişi olarak çeşitli görevler yaptı. Fransız akademi üyesi de olan Alain Peyrefitte hükümet toplantıları ve devlet arşivlerine de dayanarak General De Gaulle ile geçen yılları hakkında bir kitap yazdı. Kitapta Generalin pek çok konuda kişisel fikirlerini sansürsüz olarak birinci elden okurken, yine ülkemiz açısından alınacak pek çok yararlı mesaj olduğunu görüyoruz.

Şayet bana, "Bu ileriye dönük mesajlar ile neden durmadan vaktini kaybediyorsun? Görmüyor musun ki biz geçmişten dahi ders almasını bilmezken gelecek bizim neyimize?" diyorsanız yanılıyorsunuz; zira bu seferki kitap özeti hiç olmazsa geriye dönük bazı tarih bilgilerimizi düzeltmek fırsatını verecektir. Sizleri bilmem ama, bana soracak olsanız ben sizlere;

"Cezayir Fransa'ya karşı bağımsızlığı için savaşırken Fransa bunu engellemek için elinden gelen her şeyi yaptı ama başarılı olamadı" derdim. Ayrıca, "Fransa ile ABD çok yakın bir müttefiktir ve ortak çıkarları doğrultusunda bir dayanışma içinde hareket ederler" diye devam ederdim. Medyanın itibarını kaybetmesinin bizim ülkemize özgü olduğunu ve demokrasisi gelişmiş ülkelerde bu olayın çok farklı olduğunu düşünürdüm.

Kitap 600 sayfa, bence her satırı anlam dolu, içinde belirli bölümlerini seçerken çok zorlandım. Pek çok bölümü soru cevap şeklinde veya kabine toplantısında yapılan bir müdahale, bir görüş, bir talimat tarzında yazılmış. Onun için özet / tercüme de bölük bölük anılar gibi oldu, tıpkı orijinal kitaptaki gibi.

CEZAYİR İLE İLGİLİ KONUDA GENERAL DE GAULLE'ÜN DÜŞÜNCELERİ

General De Gaulle Cezayir sorununa gelince; bu noktaya gelinmesinin sebebi devletin ortada olmamasıdır. Devlet feodal aşiretlerin etkisi altında kalarak Cezayir'in gelişmesi ve ilerlemesi için gereken gayreti zamanında gösterememiştir.

Alain Peyrefitte 6 ay önce Constantine planını ilan ederken Cezayir'i modernize edip başkente bağlayarak bir "Fransız Cezayir" yaratmayı amaçladığınız izlenimi edinildi.

General De Gaulle Evet çünkü bu akrep kutusundan, Cezayir'i bir ucundan diğer ucuna kadar kalkındırmadan çıkmak mümkün değildir. Cezayir bir değişime uğramazsa hiçbir şey kalıcı olmayacaktır. Ben Cezayir'i değiştirmeye çalışıyorum.

Eğitim özgürlüğü, hakların eşitliği, Müslümanların kendi temsilcilerini özgürce seçme hakları ve devletin yönetim kademelerinde görev alma hakları, her iki topluma da eşit saygı gösterilmesi gerçekçi bir entegrasyondur.

Alain Peyrefitte Bu terimi hiç umumi olarak kullanmadınız.

General De Gaulle Çünkü o terimi bana zorlattılar. Sarı, siyah ve esmer Fransızlar olması iyidir. Fransa'nın tüm ırklara açık olduğunu ve evrensel bir hedefi olduğunu (vocation) gösterir, ama bir şartla : mutlak birer azınlık olarak kalmaları şartı ile. Yoksa Fransa Fransa olmaktan çıkar.

Zeytinyağı ile sirkeyi birleştirmeye çalışınız, bir şişede çalkalayınız, bir süre sonra yine ayrılacaklardır. Arap'lar Arap, Fransızlar Fransız'dır ve Fransız toplumu bugün 10 milyon, yarın yirmi, öbür gün kırk milyon olacak müslümanı içinde eritemez. Şayet tüm berberi ve Arap'lar Fransız olarak kabul edilseydiler neden hayat şartlarının çok daha gelişmiş olduğu Fransa topraklarına gelip yerleşmesinler? Benim kasabam * "iki kiliseli Colombey" yerine isim değiştirip herhalde "iki camili Colombey" olacaktır.

Alain Peyrefitte Milletvekillerinin büyük bir kısmı ve ordunun tümü bir "Fransız Cezayir" çözümüne kesinlikle şartlanmış gözüküyorlar.

* General De Gaulle'un doğduğu kasabanın adı "Colombey Les Deux Eglises"

General De Gaulle Şahısları "Entegre" edebilirsiniz, ki bu dahi tartışılır. Milletleri ise geçmişleri, gelenekleri, kahramanları, kazanılmış ve kaybedilmiş savaş anıları ile entegre edemezsiniz.

Cezayir’de 1 Fransız’a 10 Müslüman’ı olan bir toplumu Fransa ile entegre edip 5 Fransız’a bir Müslüman durumuna getirmek çözüm değildir. Arap’lar beşer onar çoğalırken Fransızların nüfusu sabit kalacaktır. Paris’te önce 200 sonra 400 Arap milletvekili olacaktır. Elize sarayında Arap bir cumhurbaşkanını düşünebiliyor musunuz? Savaştan yana onları ikna etmek için size ve sizin gibi birkaç akli başında insana güveniyorum. Onlar rakamlardan anlarlar. Onlara Cezayir sorununu General De Gaulle’ün çözebileceğini ve General De Gaulle’ün kayıtsız şartsız desteklenmesi gerektiğini anlatınız. Cezayirlilere ait bir Cezayir’in Fransızlara ait bir Cezayir’den çok daha iyi olduğunu söyleyiniz. Fransa’ya bağlı eyalet sistemi tüm dünyada sadece moral açısından değil maddi açıdan da bizi batıracaktır.

Cezayir Fransız olursa onlara Fransızlarla aynı hayat standartlarını sağlamak gerekir. Bu ise maddeten imkansızdır. Ama ayrılırlarsa çok daha düşük bir yaşam kalitesi ile dahi mutlu olacaklardır. En azından bundan ötürü Fransa’yı suçlayamayacaklardır. Kendi kendilerini yönetmenin verdiği asil duyguların tatmini ile avunacaklardır.

Cezayir’in sosyal ve ekonomik kalkınması inanılmaz bir kaynak tüketimi getirmekte ve Fransa için bir zenginlik değil, fakirleşme ve kendi kalkınmasını yavaşlatma nedeni olmaktadır.

Alain Peyrefitte

1960 yılı Mart ayından Ekim ayına kadar devam eden çalışmalar sonucu 6 ayda kamuoyunda Cezayir sorunu bir entegrasyondan kaçınılmaz bir desentegrasyon ihtiyacına dönüşmüştü. “Fransız Cezayir’in imkansızlığı ve “Cezayir’li Cezayir” zorunluluğu kavranmış bulunuyordu. Devlet üst kademesi ve hükümette artık tek bir soru geçerliliğini koruyordu. “Cezayir’den Nasıl Kurtulalım?”

Bu arada Cezayir’de yaşayan Fransızlar şiddetle Cezayir Fransız’dır mücadelesine başlarlar. Cezayir’in Vietnam ve Kore gibi ikiye bölünmesi dahil, pek çok olasılık gündeme gelir ve sürekli olarak tartışılır.

19 Aralık 1960 / Elize sarayında bir toplantı sırasında

General De Gaulle

Cezayir’de yaşayan Fransızlar ısrarla Fransız Cezayir isteklerini haykırıyorlar. Sanki bu sihirli formül onları kurtaracakmış gibi.

Fransız Cezayir’i bir çözüm değil, bir sorundur. Bir tedavi değil, bir hastalıktır. Cezayir’de çok kısa bir süre yaşamak dahi Arap halklarının asimile edilemeyeceğini anlamak için yeterlidir. 130 yıldır sürdürülen yanlış bir devlet politikası ile bu günlere geldik.

Her rejim altında yönetimler, aşiretlerin ve derebeylerinin etkisi ile yerli halkı ezmişler.

3. Napoleon'un bir Arap krallıkları kurma fikri en doğrusu idi. Fransa burada sadece koruyucu rolü oynayacaktı. Avrupalılar hükmedenler değil, hamurun içindeki mayanın rolünü üstlenmeliydiler.

Savaş sırasında Kuzey Afrika'dayken bu insanların bizleri sevmediklerini çok iyi anladım. Oradaki insanlara "LARBIN" gibi davranıp, iktidar olma düşünce ve haklarını hep engellemeye çalışmışız. Onları Fransa'nın büyüklüğü içinde yok edip boğmayı denemişiz. Bu yanlış bir tercihti. Her halükarda artık devam edemez. Cezayir'deki Fransızlar iktidarı ellerinde tutmak için orduya ve Fransa'nın otoritesine güveniyorlar. Hayal kuruyorlar. Uyanışları çok acı olacaktır, Cezayir'deki iktidarı "garantiler" şeklinde değiştirmedığımız takdirde Cezayir Cezayirlilerin olduğu gün hiçbir etkinliğimiz kalmayacaktır.

8 Aralık 1961: Alain Peyrefitte Cezayir'in bölünmesi ve İsviçre tipi kantonlara ayrılıp fedaratif bir devlet haline gelmesi için hazırlamış olduğu planı General De Gaulle'e sunar. Planda Fransız bölgesi, Fransa'yı tercih eden Müslümanlar bölgesi, aşırı Müslüman güçler bölgesi, Sahra'ya açılan tarafsız bölge gibi pek çok detaylar mevcuttur.

General De Gaulle Yani bir Fransız İsrail'i teklif ediyorsunuz, ama bu bir sulh birleşmesi değil bir düşmanca bölünme olacaktır. Söyledikleriniz kolonizasyonun başında düşünülmüş ve uygulanmış olsaydı başarılı olurdu. 1954 yılından beri Cezayir devleti bir kan gölü içinde doğmakta artık. Senegal'den Endonezya'ya kadar tüm Müslüman topluluklar bağımsız bir Cezayir istiyorlar. Günümüzde hiçbir güç bağımsızlığı için savaştan bir milleti yok edemez.

Cezayir sizin teklifinizdeki gibi bölgelere ayrılırsa her bölgede en aşırı güçler yönetime hakim olacak ve bıçak, yerini top tüfeğe bırakacaktır. Harp bitmeyecek, başka bir tarzda devam edecektir. Biz de tüm karşı görüş ve arzumıza rağmen bunun içine çekileceğiz. Fransızların hakim olduğu bölgede terör devam edecek, Arapların hakim olduğu bölgede suikastlar hiç bitmeyecektir. Araplar bir taraftan birbirlerini katletmeye devam edeceklerdir. Bu onların kanında mevcut bir olgudur.

İsrail'e bakınız: Bütün Arap ülkeleri onlara karşı, ama hiç olmazsa İsraililer kendi bağımsızlıkları için bizzat dövüşüyorlar. Bizim Cezayir'de kalmamızı isteyen güçler dövüşmek istemiyor, bizim onları ve çıkarlarını korumamızı istiyorlar yani bizim onlara bağımlı olmamızı, çünkü yıllar boyu öyle alışmışlar.

Zaman aleyhimize çalışıyor, Cezayir bizi kangren ediyor, gençliğimizi zehirliyor. Kan bedeli ile kalmaktansa başımız dik çekip gidelim. En kısa sürede boşaltalım. Bu aslında bizim için iyi onlar için kötü olacaktır.

Alain Peyrefitte Fransa'nın kendine inanmış ve güvenmiş olanları terk etmeye hakkı yok.

General De Gaulle Bunun benim için bir sevinç bir övünç konusu olacağını mı sanıyorsunuz? Ben ki bayrağa din gibi tapan, "Fransız Afrika'sı ve imparatorluğun bekçisi ordu" felsefesi ile yetişmiş bir asker olarak benim için ne kadar zor olacağını bilmiyor musunuz?

Alain Peyrefitte Cezayir'deki Fransız ordusu ne yapacak ve ne olacak?

General De Gaulle Çekilecekler. Toplum içinde terörist tıpkı denizdeki balık gibidir. Avlanması son derece zordur. Ordu bazı anlaşmaların uygulanmasını garanti için (Evian anlaşması) oradadır. Buğday çuvalında saman parçası arar gibi katil aramak ordunun işi değildir. 8 yıllık döğüş sonucu suç bir alışkanlık haline gelmiş, kabul edilebilir bir olgu olmuş, kurumlaşmış. Fikirler artık suç ile destekleniyor. Önce suçu engellemek gerekir. Bu polisin ve adaletin işidir;ordunun değil.

GENERAL DE GAULLE'ÜN AVRUPA – NATO – ABD ÜZERİNE DÜŞÜNCELERİ

27 Ocak 1960

Alain Peyrefitte Sizin NATO için ve Avrupa Birliği için çok değişik ve özel görüşleriniz var.

General De Gaulle Hollanda Dış İşleri Bakanı Luns Avrupa Birliği'ni Anglo Saksonların (Amerikalıların) bir truva atı olsun diye, Belçika Dış İşleri Bakanı Spaak Belçika'nın iç sorunlarını dıştan saracak ve zaptedecek bir kelepçe olsun diye, Adenauer ise Batı Almanya'yı AB'ye sokup Doğu Almanya'yı dışarıda bırakarak Almanya'nın birleşmesini engellemek için istiyor. Hepsi küçük hesaplar peşinde. Ne Belçika'nın bir gün patlamasına, ne de iki Almanya'nın bir gün birleşmesine kimse engel olamaz. Ben ise Avrupa Birliğini Avrupalı olsun diye, yani Avrupa Amerikalı olmasın diye istiyorum. Benim Avrupam devletler Avrupası, milletler gerçeğine yegane cevap verebilecek devletler Avrupası, yani gerçekler Avrupası.

Alain Peyrefitte Şayet tek bir kimlik altında bir Avrupa Devleti kurulmayacak ise Avrupa Birliği'nin pratikte nasıl gerçekleşeceğini düşünüyorsunuz?

General De Gaulle Bunun için 4 temel prensip mevcuttur:

Birinci prensip: Batı Avrupa Devletleri birbirlerine yakınlaşmalı ve aralarında güçlü bir çekirdek oluşturmalarıdır. Bu çekirdek ne kadar güçlü olursa diğerlerini de o kadar çekecektir. Rusya ve Amerika'ya karşı bir ağırlığımız olması için bu şarttır; ülkelerimiz dağılık kaldığı sürece Rusya için devamlı bir av teşkil edecek ve korunabilmek için de bugün olduğu gibi Amerikalıların himayesine sığınmak gerekecektir. Rus kolonileri veya Amerikan mandası olmak arasında bugünkü tercih ikincisi olsa da bu sonsuza kadar devam edemez.

İkinci prensip : Avrupa Birliği'nin kurulması Fransa ile Almanya'nın barışmasına bağlıdır. Yöneticiler seviyesinde bir barışma yeterli değildir. Her iki milletin barışması sağlanamazsa Avrupa'da bir anlaşma sağlanamaz. Bu konuda ilk hareket Fransa'dan gelmelidir.

Üçüncü prensip : Her millet diğerinden farklıdır ve farklı kalacaktır. Kültürü ve tarihi onu farklı kılmaktadır. Hatıraları, gelenekleri, inançları, efsaneleri ve geleceğini inşa etme azmi bu farklılığı daima koruyacaktır. Şayet devletlerin birleşmesini istiyorsanız, onların kişiliklerine saygı duymalısınız. Onları birbirine yakınlaştırmak, birbiri ile çalışmak ve yaşamak alışkanlıklarını geliştirmek ve hükümetlerini bir konfederasyon yapısı içinde bilgi ve tecrübelerini ortak kullanırken tamamen bağımsız yapılarını korudukları bir sistemde bir araya getirmek gerekecektir. Avrupa ancak bu şartlarda kurulabilir.

Dördüncü prensip : Hükümetlerin ve yönetenlerin ne düşündükleriyle değil, Avrupa'daki çeşitli millet topluluklarının derinlemesine bu fikre inanması ve desteklemesi ile ancak Avrupa'yı kurmak mümkün olacaktır. Her ülkede aynı günde referandumlarla halkın oyuna sunulmadan ve halk tarafından onaylanmadan Avrupa kurulamaz.

Alain Peyrefitte İngiltere'nin Avrupa Topluluğu'na katılması hakkında ne düşünüyorsunuz?

General De Gaulle Fransa'nın asırlardır düşmanı Almanya değil İngiltere'dir. 100 yıl harplerinden beri bizimle savaşıyor. Sadece iki harp arasında yaptıklarına bakın; Renani bölgesinin Almanlar tarafından işgaline karşı çıkmamızı engelledi. Almanya'nın yeniden silahlanmasına karşı çıkmamızı engelledi. Dunkerk'te bizi alçakça terk etti. Mers – Elkebir'de donanmamızı büyük bir keyifle bombaladı. Suriye'de bize ihanet etti. Amerika ile birlikte sistematik olarak hep karşımıza çıktı. Evet her iki harpte müttefikimizdi ama doğal olarak bizim hiçbir zaman iyiliğimizi istemez. Almanya ile ise

çıkarlarımız her geçen gün biraz daha iç içe onun bizim, bizim de ona ihtiyacımız var.

6 ülkeye İngiltere'nin ilavesi demek, 6 ülke iken Fransızca konuşan bu topluluk bir tek İngiltere ilave olunca derhal İngilizce konuşan bir topluluğa dönüşüyor demektir. Almanlarla ilişkilerimizi geliştirmemiz için en önemli sebeplerden birisi Amerikalıların gizli temsilcisi olan İngilizler. Şayet lisanımızı ve kültürümüzü koruyamazsak İngilizler kanalı ile Amerika bizi istila edecektir. Bu kültürel ve ekonomik bir istila olacaktır. İngiltere Amerika'nın bir uydusudur. Avrupa Birliği'ne şayet girerse orada da Amerikalıların Truva atı görevini yapacak ve Avrupa hiçbir zaman bağımsız kalamayacaktır.

Alain Peyregitte NATO hakkında da aynı olumsuz görüşleri taşıyorsunuz.

General De Gaulle NATO bir boş laflar akademisi. 14 yıl önce kurulmuş, bir tek kurşun sıkmamış, bizim savunma gücümüzü zayıflatan, onsu bir savunma düşünülemez fikrini aşıl原因, böylece milli bağımsızlık hislerimizi uyuşturan, bizi güçsüzleştiren bir kuruluş. NATO aslında bir aldatmaca, Amerika'nın Avrupa'ya el koymasının bir kamufлаji. NATO sayesinde Avrupa hiçte öyle değilmiş gibi gözükürken Amerika'ya tamamen bağımlı bir hale getirilmiş oluyor. Amerikalıların gizli emelleri Avrupa Birliği konusunda açıkça belli değil mi? 1958'e kadar 6 ülkeden oluşan sağlam ve güçlü bir Avrupa Birliğinden bahsederken ve bize zorlatırken şimdi kendilerine ekonomik hatta politik bir rakip olur endişesine kapıldılar. Menfaatlerini paylaşmak istemiyorlar. Avrupa onlara uydu ülkeler sunarken iyiydi ama güçlendikçe Avrupa'ya karşı olmaya başladılar.

Alain Peyrefitte Bunun için mi BP ve SHELL'e geçen gün kabinede çok fena yüklendiniz.

General De Gaulle Çok uluslu şirketler diye adlandırılan kuruluşlar aslında birer Anglo / Sakson makinasıdır. Bunlar Fransa başta olmak üzere tüm Avrupa'yı ezmek için icat edilmiş makinalar. Size bir tek örnek vereyim Peyrefitte. Sahra'da ve Gabon'da dünya kadar petrol bulan Fransa olmasına karşın bunun sadece % 5'ini bir Fransız şirketi işleyebiliyor. Demek ki devlet devlet olmaz ise ülkenin milli menfaatleri *..... biliyor
*Burada general çok ağır bir küfür kullanmış.

Alain Peyrefitte Bu sebeplerden mi Fransa'nın kendi nükleer gücü ve atom bombasına sahip olması konusunda diretiyorsunuz?

General De Gaulle Evet, bu Fransa'nın geleceği için son derece önemlidir. Yaptıklarımız nükleer deneme değildir. Gerçek bir atom

bombasının taşıyıcı uçağı ile imalatıdır. Gelecek yıl (1963) eylül ayından itibaren her ay bir miraj uçağını bombası ile birlikte üretir duruma geleceğiz. 1963 yılı sonunda bir saldırı halinde 2 saat içinde en az 20 milyon insanı öldürecek bir güce ulaşacağız.

Alain Peyrefitte 20 milyon insanı öldürebilecek olmayı düşünmek dahi çok etkileyici.

General De Gaulle Kesinlikle kimseyi öldürmeyeceğiz. Bizim bu imkanımız olduğunu bildiği için bir daha kimse bize saldırmaya cesaret edemeyecek. Bu devirde artık eskisi gibi savaşmak değil, savaşmayı imkansız kılmak ön plana çıkacak. Bir nevi dokunulmazlık kazanacağız ve dünyada buna sahip olan dört ülkeden biri olacağız. Sürtüneni ölümcül bir şekilde sokan caydırıcı bir mekanizma. Ordunun vurucu gücü olmak için değil vurulmayalım diye kuruluyor.

Alain Peyrefitte Ama bomba Nagazaki ve Hiroşima'yı bal gibi vurdu.

General De Gaulle Şayet Japonlarında atom bombası olsaydı, hayatta vuramazdı.

GENEREL DE GAULLE'ÜN BASIN KONUSUNDAKİ DÜŞÜNCELERİ

General De Gaulle Peyrefitte, sizden gazetecilere çok değer veren bir yaklaşımda bulunmamanız için yalvarıyorum. Bir güçlük ile karşı karşıya kaldığımız zaman bunlar birer sözcüsü olduklarını iddia ettikleri ülkemiz yerine yabancıların yandaşı oluyor ve devlete karşı çıkıyorlar . Böyle bir alçaklığı hayal etmek dahi mümkün değildir. Bugün Fransa çıkar çevreleri (burjuvazi) ile gazeteciler her türlü milli gururlarını yitirmişlerdir. Sahip buldukları hayat standardını koruyabilmek için yapmayacakları alçaklık yoktur. Bunlar toplam nüfusun belki sadece % 5'i ama ben iktidar oluncaya kadar ülkeye onlar hükmetmişler.

Fransız ihtilali iktidara halkı değil bu suni sınıf olan burjuvaziyi getirmiş. Bu sınıf her geçen gün biraz daha yozlaşarak sonunda kendi ülkesine ihanet eder duruma gelmiş. Aslında iki kola ayrılmışlar. Figaro gazetesini okuyan zengin burjuvalar ile Le Monde gazetesini okuyan entelektüel burjuvalar. İkiisi aslında birbirinin aynısı, iktidarı paylaşmak bahis konusu olunca derhal anlaşılıyorlar. Gazetecilerin bana karşı olmaları beni üzüyor. Aksi olsaydı asıl canım sıkılırdı, bu iki gazete beni desteklemeye başlasalar herhalde milli bir felaket olur.

Alain Peyrefitte Bu tenkitçi yaklaşım Fransızların kişiliğinden kaynaklanan ve okurlarının arzusunu yansıtan bir davranış olamaz mı?

General De Gaulle Hayır olamaz, çünkü bu yalnız Fransa'da böyle değil ki, aynı durum mesela Almanya için de geçerli. Adenauer bana Almanya'da çok güçlü bir haber ajansının İngilizler tarafından yazılmış haberler ve makaleler dağıttığını ve yazıların tümünün İngiliz çıkarlarını gözettiğini anlattı. Nitekim Almanya seyahatim sırasında Alman halkı beni son derece sıcak bir heyecanla karşılamasına rağmen tüm Alman basınında devamlı olumsuz haber ve yazılar çıkmış olması asla bir tesadüf değildir.

Alain Peyrefitte Fransız basınının satılmış olduğunu mu düşünüyorsunuz?

General De Gaulle Hayır, Fransız medyası diye adlandırılan bu kişi ve kuruluşların harpten önce olduğu gibi yabancı büyük elçilerden muntazam olarak para aldıklarını söyleyemiyorum. Biliyorsunuz ki profesör Baumont'un Alman arşivlerinde yaptığı bir araştırmanın sonuçlarına göre harpten önce Fransa'nın belli başlı tüm gazeteleri Alman Büyükelçiliği'nden muntazaman büyük paralar almakta imişler. Bu vesikaların yayınlanmasının aslında çok büyük bir gürültü kopartması gerekirken görüyorsunuz ki gazeteciler insiyaki olarak birleşiyor ve harp öncesi pislikleri olsa da buna karşı sessiz kalmayı tercih ediyorlar. Amerika ve İngiltere Almanya'dan çok daha akıllı; onlar bunlara endirekt çıkarlar sağlıyor. Gel bir yemek yiyelim, sana bir kasa viski yolluyorum. Bir konferans vermek için seni davet ediyoruz. Ücretli şu kadar, bir tanıtım seyahati düzenledik sen de ekibe dahilsin. Gelip Amerikan üniversitelerinden birinde bir sömestre misafir öğrenci olur musun? Ama halkın bir sağduyusu var. Aslında basının bana haksız ve acımasız saldırıları halkı düşüncelerimiz etrafında daha da güçlü bir şekilde birleştiriyor. Halk gerçekleri eşsiz sezgi gücü ile algılıyor. Kimin ülkenin milli menfaatleri için çalıştığını, kimin satılmış olduğunu çabuk anlıyor.

GENERAL DE GAULLE'ÜN DEĞİŞİK KONULARDAKİ BAZI GÖRÜŞLERİ

Avrupa Birliği'nin politik birlikteliği üzerine :

Alain Peyrefitte Oylamalar çoğunluk mu, yoksa oy birliği esnasında mı olmalı?

General De Gaulle Önce oy birliği ile başlamak gerekir. 50 yıl sonra ne olacağını şimdiden tahmin etmek zor. Evet en az 50 yıl gerekir gerçek bir Avrupa için. Amerika'ya bakın sadece konfederasyondan Federal bir yapıya dönüşmesi bile 80 yıl almış; Aynı şey Kanada için geçerli. İsviçre'de birkaç yüzyıl, Hollanda'da tam 700 yıl gerekmiş. Asırların tarihi bir anda kolay kolay silinmez.

Valilerin tayini ile ilgili bir kararnamenin hükümette müzakeresi sırasında :

Alain Peyrefitte Valiler kararnamesini ilan etmeden önce her milletvekilinin fikrini almak gerekmez mi?

General De Gaulle Valiler yurt içinde, büyükelçiler yurt dışında benzer görevler yaparlar. Bir büyükelçinin tayinini ilan için gideceği ülkenin onayını almak o ülke bağımsız olduğu içindir, politikacılara böyle bir hakkı veremezsiniz. Onlar bağımsız değildir, temsil ettikleri iller bağımsız değildir. Eskiden en azından öyle zannetmişler ve öyle davranmışlar ama artık öyle olmadığını hepsi anlamıştır.

General Hukuki ile Kanuni sanki iki ayrı kavrammış gibi yaklaşır.

Alain Peyrefitte Hukuki ile kanuni arasında ne tür bir ayırım yapıyorsunuz?

General De Gaulle Normal zamanlarda kurumlar ve adetler düzeni sağlar, ama gerçek düzen ancak milli bağımsızlık üzerine kurulabilir. Halkın özgürlükleri, adaletin düzenli ve iyi çalışması, halkın egemenliği bunu sağlayan faktörlerdir. Bazı dönemlerde düzen devam eder gibi gözükse de anlamını yitirir, çünkü gerçek düzen pek çok yönden bozulmuş ve anlamını yitirmiş olabilir. Peggy bu nedenle "Düzen ve yalnız düzen temelde özgürlüğü sağlar, düzensizlik köleliği getirir, yalnız özgürlük içindeki düzen hukukidir" demiştir. Burada kastedilen düzen, yukarıda anlattığım tarzda bir düzendir.

Alain Peyrefitte Peki ama hukuki ve kanuni farkını nasıl anlayacağız?

General De Gaulle Normal zamanlarda sağlanan düzen aynı zamanda derinliği olan düzendir. Kanunlarla, yönetmeliklerle, anlaşmalarla, protokollerle, düzenin sağladığı hiyerarşik bir yapı ile yansır. Yorumlanır, mukayese edilir. Kimse körü körüne esiri değildir. Akıl ve sağduyu kelimelerden önce gelir. İşte ben ona hukuki, diğer tüm yazılı metinlere de kanuni diyorum.

12 Aralık 1962 tarihinde Pompidou Başbakan tayin edilmiştir. Yapılan ilk kabine toplantısında hazırlanacak Hükümet Programının ana hatları görüşülmektedir. Toplantıda G. De Gaulle yeni hükümete aşağıdaki tavsiyelerde bulunur.

1-Önce fiyatlar, Fiyatları sabit tutamaz ve yukarı kaymalarını önleyemezseniz, ülkeyi yönetemezsiniz.

2-Çalışan güçler arası dengesizlikler kaldırılmalıdır. (General SSK, Emekli Sandığı, Bağkur, Ordu Yardımlaşma, Özel Sigortalar ve Sandıklar ile hiçbir sosyal güvencesi olmayanları kastediyor.)

3-Milli Eğitim, şu anda ve çok uzun süre gelecekte de en önemli işimizdir. Sınıf farklılıkları yaratmayan, fırsat eşitliği tanıyan seçimi ve yönlendirmesi adil olan çok kaliteli bir Milli Eğitim politikası şarttır.

4-Güçlü Yönetim, tüm idari mekanizmaların tek hakimi hükümet olmalıdır. Bu bir otorite işidir; sizlerin otoritesi. Otorite sahibi olmak istiyorsanız prestij sahibi olmanız gerekir. Saygın olmayan kişi otoriter olamaz. Sizin konumunuzda bu saygınlık başka kişi ve kuruluşlara karışmamış olmanız, çıkar çevrelerinden uzak olmanız anlamına gelir. Bu çevre ve kişilerden uzak durunuz, araya erişilmez mesafeler koyunuz, hiç kimsenin sizden asla şüphe dahi edemeyeceği kadar uzun mesafeler. Hiç kimse sizi hiçbir şeyle suçlayamamalıdır.

5- Hükümet içi uyum ve dayanışma, aranızda tam bir uyum, güven ve dayanışma olmaz ise asla başarılı olamazsınız.